U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **N. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobkyně – stěžovatelky proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2005, č. j. 6 Az 1/2005 – 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 27. 5. 2005, č. j. 6 Az 1/2005 – 23 Městský soud v Praze zamítl návrh žalobkyně na ustanovení zástupce, žalobu žalobkyně zamítl a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze podala kasační stížnost žalobkyně dne 12. 7. 2005 a uplatnila v ní důvody specifikované v ust. § 103 odst. 1 písm. a) až d) zák. č. 150/2002 Sb. Předně namítala, že Městský soud v Praze posoudil její věc v rozporu s platným právním řádem, a dále, že shledala vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu v projednávané věci. Požádala o odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí a uvedla, že má reálnou obavu z nuceného opuštění ČR a následného odjezdu do Ukrajiny, kde ji hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Kasační stížností se domáhala zrušení rozsudku Městského soudu v Praze a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

Městský soud v Praze předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že kasační stížnost není podána včas.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Napadený rozsudek Městského soudu v Praze obsahuje správné poučení o možnosti podání kasační stížnosti, místu i lhůtě jejího podání. Svůj rozsudek doručoval Městský soud v Praze oběma účastníkům, žalovanému byl doručen 30. 5. 2005, stěžovatelce dne 9. 6. 2005 uložením.

Stěžovatelka v žalobě proti rozhodnutí žalovaného uvedla svoji adresu: P. Ž. 32, P. 5 – H. Na tuto adresu Městský soud v Praze stěžovatelce doručoval písemnosti včetně napadeného rozsudku. Protože stěžovatelka na uvedené adrese nebyla zastižena, ověřoval si Městský soud v Praze její bydliště u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky a zjistil, že je hlášena na adrese P. 5, P. Ž. 1108/32 u pana B. Jiná adresa stěžovatelky z obsahu spisu do vydání napadeného rozsudku a jeho doručení nevyplývá. Jinou adresu až do 14. 7. 2005 stěžovatelka Ministerstvu vnitra neoznámila a neoznámila ji ani Městskému soudu v Praze. Až v podané kasační stížnosti uvedla, že je toho času na adrese P.10 – S., P. A. 105/9.

Dne 12. 7. 2005 podala stěžovatelka u Městského soudu v Praze kasační stížnost proti jeho rozsudku v níž uvádí, že rozsudek obdržela dne 29. 6. 2005. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že dne 29. 6. 2005 se stěžovatelka dostavila k Městskému soudu v Praze a bylo ji krátkou cestou předáno rozhodnutí z č. l. 23, tzn. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2005 s vyznačenou doložkou právní moci. Městský soud v Praze však vychází z toho, že rozsudek byl doručen stěžovatelce uložením dnem 9. 6. 2005. Pro vyřešení otázky, zda kasační stížnost stěžovatelkou byla podána včas či nikoliv je rozhodující, kdy byl stěžovatelce napadený rozsudek doručen způsobem stanoveným občanským soudním řádem za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.

Podle § 45b o. s. ř. do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to předseda senátu. Předseda senátu nařídí doručení písemnosti do vlastních rukou podle odst. 1 zejména tehdy, je-li tu nebezpečí, že písemnost bude místo adresátovi odevzdána účastníku, který má na věci protichůdný zájem.

Podle § 46 o. s. ř. (odst. 1) účinného od 1. 1. 2005 písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v ČR, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Podle odst. 6 cit. ustanovení byla-li písemnost doručována na adrese, která je vedena podle zvláštního právního předpisu (zák. č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, § 77 a násl. zák. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů) jako místo pobytu fyzické osoby, nebo na adrese, kterou fyzická osoba sdělila soudu a požádala o doručování na ni, anebo na adrese, kterou fyzická osoba jinak označila soudu jako místo kde bydlí nebo se zdržuje, podniká anebo pracuje, popř. jako místo, kam jí mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, neúčinné, jestliže fyzická osoba soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržovala v den, kdy nebyla zastižena, a v době do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, v době do 10 dnů od uložení.

Jak vyplývá z obsahu spisu, pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky – rozsudku Městského soudu v Praze stěžovatelce, byl učiněn dne 30. 5. 2005. Vzhledem k tomu, že adresátka písemnosti nebyla zastižena, byla téhož dne písemnost uložena na poště. Protože nebylo prokázáno, že by se stěžovatelka v místě doručování nezdržovala, stěžovatelka to netvrdí ani v podané kasační stížnosti, je třeba vycházet z toho, že desetidenní úložní doba zásilky obsahující rozsudek Městského soudu v Praze skončila ve čtvrtek 9. 6. 2005; tento den je nutno považovat za den doručení napadeného rozsudku Městského soudu v Praze

stěžovatelce. Pokud stěžovatelka dne 29. 6. 2005 osobně převzala rozsudek Městského soudu v Praze s již vyznačenou doložkou právní moci, pak toto převzetí není již doručením rozsudku ve smyslu § 42 odst. 2 s. ř. s., protože uvedený rozsudek jí již byl doručen 9. 6. 2005.

Kasační stížnost stěžovatelkou podaná dne 12. 7. 2005 u Městského soudu v Praze byla již podaná po uplynutí zákonné dvoutýdenní lhůty ve smyslu § 106 odst. 2, § 40 odst. 1, 2 s. ř. s.

Opožděně podanou kasační stížnost Nejvyšší správní soud usnesením podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu